Referències del *Quadern d'activitats per a la reunió Vida cristiana i predicació*

4-10 DE JULIOL

TRESORS DE LA BÍBLIA | 2 SAMUEL 18, 19

«Barzil·lai: un exemple de modèstia»

***w07* 15/7 14 § 5**

Barzil·lai era conscient de les seves limitacions

Sens dubte David valorava molt l'ajuda de Barzil·lai. I no sembla que el rei simplement volgués tornar-li el favor oferint-li coses materials. Barzil·lai era molt ric i no necessitava aquest tipus d'ajuda. Era un home gran amb molt bones qualitats. I possiblement per això David el volia a la seva cort reial. Per a Barzil·lai hauria estat un honor tenir un lloc permanent en la cort i això li hauria permès gaudir dels privilegis que comportava ser amic del rei.

***w07* 15/7 14 § 7**
Barzil·lai era conscient de les seves limitacions

Una de les raons que podrien haver fet que Barzil·lai prengués aquesta decisió va ser que ja era gran i era conscient de les limitacions pròpies de l'edat. Potser creia que ja no viuria molt de temps (Salm 90:10). Encara que va fer tot el que va poder per ajudar David, era conscient de les seves limitacions. Va fer una avaluació realista de les seves capacitats sense deixar-se emportar pel desig de prestigi i prominència. En lloc de ser ambiciós com Absalom, Barzil·lai va ser savi i va demostrar modèstia (Proverbis 11:2).

***w07* 15/7 15 § 1, 2**
Barzil·lai era conscient de les seves limitacions

El relat de Barzil·lai destaca la importància de ser equilibrats. D'una banda, no hauríem de rebutjar un privilegi de servei o no esforçar-nos per aconseguir-lo perquè volem tenir una vida tranquil·la o no ens sentim preparats per assumir responsabilitats. Déu pot compensar les nostres mancances si confiem que ens donarà les forces i la saviesa per fer-ho (Filipencs 4:13; Jaume 4:17; 1 Pere 4:11).

D'altra banda, hem de reconèixer les limitacions que tenim. Per exemple, un germà que té moltes responsabilitats teocràtiques es podria adonar que si acceptés més privilegis podria desatendre responsabilitats bíbliques com ara proveir la seva família del necessari. En una situació com aquesta, no és veritat que demostraríem ser modestos i raonables si decidíssim no rebre més privilegis de moment? (Filipencs 4:5; 1 Timoteu 5:8.)

11-17 DE JULIOL

TRESORS DE LA BÍBLIA | 2 SAMUEL 20, 21

«Jehovà és un Déu de justícia»

***it*-1 977**
Gabaon

Al llarg dels segles, els gabaonites van continuar existint com a poble encara que el rei Saül planegés exterminar-los. No obstant això, els gabaonites van ser pacients i van esperar que Jehovà posés al descobert aquella injustícia. I això és el que ell va fer quan va portar una fam durant el regnat de David que va durar tres anys. Després de consultar Jehovà i descobrir que s'havia vessat sang, David va parlar amb els gabaonites per assegurar-se què s'havia de fer per compensar aquella injustícia. Encertadament els gabaonites van contestar que «ni la plata

ni l'or» servien com a compensació ja que d'acord amb la Llei no es podia acceptar cap rescat per la vida d'un assassí (Nm 35: 30, 31). També van reconèixer que no podien matar algú sense autorització legal. Per tant, no va ser fins que David va insistir, que ells van demanar que se'ls entregués set «fills» de Saül. El fet que Saül i els de casa seva fossin culpables de vessar sang dona a entendre que, encara que Saül segurament va prendre la iniciativa en aquells assassinats, és possible que els seus «fills» hi haguessin participat directament o indirectament (2Sa 21:1-9). Això no seria un cas en el qual els fills haguessin de morir pels pecats dels pares (Dt 24:16), sinó que seria un cas d'administració de justícia retributiva d'acord amb la llei «vida per vida» (Dt 19:21).

18-24 DE JULIOL

TRESORS DE LA BÍBLIA | 2 SAMUEL 22

«Confia en l'ajuda de Jehovà»

***w10* 1/6 26 § 4-6**
«Tu ets lleial»

Analitzem amb més detall les paraules de David. La paraula hebrea que es tradueix 'ser lleial' també es podria traduir 'actuar amb amor lleial'. La verdadera lleialtat es basa en l'amor. Jehovà s'aferra amorosament a aquells que li són lleials.

A més, fixem-nos que la lleialtat és més que un sentiment, és una qualitat activa, no passiva. Jehovà *actua* amb lleialtat, i això ho va experimentar David en primera persona. En els moments més complicats de la vida de David, Jehovà va ser lleial i va actuar a favor seu protegint-lo i guiant-lo. Aquest rei fidel estava molt agraït i va reconèixer que Jehovà l'havia rescatat «de tots els seus enemics» (2 Samuel 22:1).

Com ens ajuden les paraules de David? Jehovà no varia ni canvia (Jaume 1:17). Ell sempre es manté fidel a les seves normes i a les seves promeses. David va escriure en un altre salm que Jehovà «mai abandonarà els que li són lleials» (Salm 37:28).

25-31 DE JULIOL

TRESORS DE LA BÍBLIA | 2 SAMUEL 23, 24

«Estàs fent sacrificis?»

***it*-1 174**
Areuna

Sembla que Areuna va oferir gratuïtament el lloc junt amb el bestiar i els utensilis de fusta per al sacrifici. Però David va insistir a pagar-li. El relat de 2 Samuel 24:24 mostra que David va comprar l'era i el bestiar per 50 sicles de plata (uns 100 €). Però el relat de 1 Cròniques 21:25 explica que David va pagar per aquest lloc 600 sicles d'or (uns 68.000 €). L'escriptor de Segon de Samuel només parla de la compra del lloc on s'ubicaria l'altar i els materials per fer el sacrifici, i per tant, sembla que el preu que ell menciona només feia referència a aquestes coses. D'altra banda, l'escriptor de Primer de Cròniques parla de coses relacionades amb el temple que més tard es construiria en aquell lloc i relaciona la compra amb aquesta construcció (1Cr 22: 1-6; 2Cr 3:1). Com que l'àrea del temple era molt gran, sembla que la quantitat de 600 sicles d'or fa referència a la compra d'aquesta extensió tan gran en comptes del petit terreny on David va construir l'altar en un principi.

Perles espirituals

***w05* 15/5 19 § 6**
Punts destacats del llibre de Segon de Samuel

23:15-17. David respectava molt la llei de Déu sobre la vida i la sang. Per això, en aquesta ocasió es va negar a fer una cosa que es podria equiparar amb desobeir aquella llei. Nosaltres també hem de cultivar la mateixa actitud cap a tots els manaments de Déu.

1-7 D'AGOST

TRESORS DE LA BÍBLIA | 1 REIS 1, 2

«Aprens dels teus errors?»

***it*-2 910**
Salomó

Quan Adonies i els que l'ajudaven en la seva conspiració van escoltar la música que venia de Guihon, no molt lluny d'allà, i que la gent cridava: «Visca el rei Salomó!», van fugir plens de por i amb molta confusió. La reacció de Salomó va demostrar que el seu regnat seria pacífic, ja que no va voler embrutar el seu ascens al tron venjant-se. Si la situació hagués estat a l'inrevés, molt probablement Salomó hauria mort. Adonies va fugir al santuari per refugiar-se. Llavors Salomó va ordenar que portessin Adonies davant seu. Es va informar Adonies que si no feia res dolent continuaria vivint. Després Salomó li va dir que marxés a casa seva (1Re 1:41-53).

***it*-1 55**
Adonies

Amb tot, després de la mort de David, Adonies va demanar a Betsabé que intercedís per ell davant de Salomó i li demanés que li donés com a esposa Abisag, la jove cuidadora i companya de David. Tot seguit, Adonies va afirmar: «El regne havia de ser meu i [...] tot Israel esperava que jo fos el rei». Amb aquesta afirmació, va demostrar que sentia que se li havia privat del seu dret, encara que va reconèixer que havia estat la voluntat de Jehovà (1Re 2:13-21). Podria semblar que la seva petició es basava únicament en el desig de rebre una compensació per la pèrdua del regnat. Però donava a entendre clarament que el foc de l'ambició continuava cremant dins seu, ja que segons un costum de l'antic orient les dones i les concubines d'un rei passaven a ser només del seu successor legal (compara-ho amb 2Sa 3:7; 16:21). Així és com Salomó va interpretar aquella petició feta a través de la seva mare. Per això, va manar l'execució d'Adonies, cosa que Benaià va dur a terme immediatament (1Re 2:22-25).

Perles espirituals

***w05* 1/7 30 § 1**
Punts destacats del llibre de Primer de Reis

2:37, 41-46. Que perillós és pensar que podem sobrepassar els límits sense patir cap conseqüència! Els que deliberadament es desvien de seguir el camí estret que duu a la vida patiran les conseqüències d'aquesta decisió tan poc assenyada (Mateu 7: 14).

8-14 D'AGOST

TRESORS DE LA BÍBLIA | 1 REIS 3, 4

«El gran valor de la saviesa»

***w11* 15/12 8 § 4-6**
Imita les seves bones qualitats i evita els seus errors

4 Quan Salomó va començar a regnar, Déu se li va aparèixer en un somni i li va dir

que li podia demanar qualsevol cosa. Com que Salomó reconeixia que tenia poca experiència, li va demanar saviesa ***(llegeix 1 Reis 3:5-9)***. Déu es va alegrar molt quan Salomó li va demanar saviesa en lloc de riqueses i glòria. Per això, li va donar «un cor savi i capaç d'entendre», a més de prosperitat (1 Re. 3:10-14). Tal com Jesús va dir, la saviesa de Salomó era tan extraordinària que la reina de Saba en va sentir parlar i va fer un llarg viatge per veure-ho per ella mateixa (1 Re. 10:1, 4-9).

5 Ningú de nosaltres espera rebre saviesa de manera miraculosa. Salomó va dir que «Jehovà és qui dona saviesa», però també va escriure que ens hem d'esforçar per obtenir aquesta qualitat que prové de Déu. Com ho podem fer? «Parant l'orella a la saviesa i obrint el cor al discerniment.» Pel que fa a això, va fer servir expressions com ara *demanar a crits*, *seguir buscant* i *esforçar-se per trobar* la saviesa (Prov. 2:1-6). Queda clar que *podem* obtenir saviesa.

6 Seria bo que ens preguntéssim: «Em prenc seriosament l'exemple de Salomó d'atresorar la saviesa que ve de Déu?». La inestabilitat econòmica ha fet que moltes persones se centrin en la feina i en els diners. També ha influït en les decisions que altres prenen sobre quin tipus d'educació han de rebre i quant de temps estudiaran. Què es pot dir de tu i la teva família? Indica el que esculls que busques i atresores la saviesa divina? T'ajudaria a obtenir més saviesa reajustar les teves metes i prioritats? Sens dubte, obtenir saviesa i posar-la en pràctica et beneficiarà per sempre. Salomó va escriure: «Llavors entendràs el que és recte, just i imparcial, tot el camí del bé» (Prov. 2:9).

Perles espirituals

***w98* 1/2 11 § 15**
Jehovà és un Déu de pactes

15 Jehovà va beneir els descendents d'Abraham quan aquests ja estaven organitzats com a nació sota la Llei. Això ho va fer segons la promesa que havia fet al patriarca. L'any 1473 a. de la n. e., Josuè, el successor de Moisès, va portar el poble d'Israel a Canaan. La divisió que es va fer del territori entre les tribus va complir la promesa de Déu de donar la terra als descendents d'Abraham. Quan Israel va ser fidel, Jehovà va complir la promesa de donar-los la victòria sobre els seus enemics. Això va passar especialment durant el regnat del rei David. En el temps de Salomó, el fill de David, es va complir un tercer aspecte del pacte abrahàmic: «El poble de Judà i d'Israel era tan nombrós com els grans de sorra de la vora del mar, i menjaven, bevien i eren feliços» (1 Reis 4:20).

15-21 D'AGOST

TRESORS DE LA BÍBLIA | 1 REIS 5, 6

«Van treballar amb les mans i amb el cor»

***w11* 1/2 15**
Ho sabies?

Els cedres del Líban eren famosos per la seva resistència i bellesa, i perquè la seva fusta desprenia una dolça fragància. A més, eren molt resistents a les plagues d'insectes. Així doncs, Salomó va utilitzar els millors materials per construir el temple. Avui dia, d'aquelles enormes extensions de boscos de cedres que cobrien les muntanyes del Líban només queden algunes petites arbredes aïllades.

***it*-1 451**
Cedre

Aquest gran ús que es feia de la fusta de cedre implicava el treball de milers de treballadors. S'havien de tallar i transportar des de Tir o Sidó fent-ne rais que baixaven flotant pel litoral mediterrani fins a arribar probablement a Jafa. Des d'allà els transportaven per terra fins a Jerusalem. Això era possible gràcies a un acord que van fer Salomó i Hiram (1Re 5:6-18; 2Cr 2:3-10). El subministrament va continuar de manera que Salomó va fer «que hi hagués tanta fusta de cedre com sicòmors a la Xefelà» durant el seu regnat (1Re 10:27; compara-ho amb Is 9:9, 10).

***it*-2 1097 § 4**
Temple

Per organitzar el treball, Salomó va reclutar 30.000 homes de tot Israel. Els enviava al Líban per torns de 10.000 cada mes, i es quedaven un mes allà i dos mesos a casa (1Re 5:13, 14). Va reclutar 70.000 homes dels estrangers que vivien a Israel per fer d'obrers i 80.000 per fer de picapedrers (1Re 5:15; 9:20, 21; 2Cr 2:2). Salomó va nomenar 550 supervisors i, pel que sembla, 3.300 ajudants (1Re 5:16; 9:22, 23). Segurament d'aquests, 250 eren israelites i 3.600, estrangers que vivien a Israel (2Cr 2:17, 18).

Perles espirituals

***g* 5/12 17, requadre**
La Bíblia, un llibre de profecies exactes. Part 1

EXACTITUD DELS REGISTRES CRONOLÒGICS

Un exemple de l'exactitud dels registres cronològics de la Bíblia el trobem a 1 Reis 6:1, que parla del temps en què el rei Salomó va començar les obres del temple de Jerusalem. Allà diu: *«L'any 480 [479 anys sencers] després que els israelites sortissin d'Egipte, el quart any del regnat de Salomó a Israel, el mes de ziu (és a dir, el segon mes), Salomó va començar a construir la casa de Jehovà».*

La cronologia bíblica situa el quart any del regnat de Salomó en l'any 1034 a. de la n. e. Si comptem enrere 479 anys sencers, arribem al 1513 a. de la n. e., que va ser l'any en què Israel va sortir d'Egipte.

22-28 D'AGOST

TRESORS DE LA BÍBLIA | 1 REIS 7

«Què podem aprendre de dues columnes?»

***it*-1 361**
Boaz, II

Una de les dues columnes de coure que estaven davant del vestíbul del fabulós temple de Salomó, la que estava més al nord, va rebre el nom de Boaz. Aquest nom possiblement significa 'amb força'. La columna que donava al sud va rebre el nom de Jaquín, que significa 'que ell [és a dir, Jehovà] estableixi fermament'. Així doncs, si es llegissin junts els dos significats i de dreta a esquerra mirant cap a l'est, es transmetria el següent pensament: «Que [Jehovà] estableixi fermament [el temple] amb força» (1Re 7:15-21; consulta CAPITELL).

Perles espirituals

***it*-1 282**
Banyar-se

La neteja física és necessària per a aquells que adoren Jehovà amb santedat i puresa. Això es veia clarament en el servei que es

feia al tabernacle i, més tard, al temple. Quan es va instaurar el sacerdoci, el gran sacerdot Aaron i els seus fills es van banyar abans de posar-se els vestits oficials (Ex 29:4-9; 40:12-15; Lv 8:6, 7). Per rentar-se les mans i els peus, els sacerdots utilitzaven l'aigua de la pica de coure que hi havia al pati del tabernacle i, més tard, de l'enorme mar (o dipòsit) de metall fos del temple de Salomó (Ex 30:18-21; 40:30-32; 2Cr 4: 2-6). El Dia de l'Expiació, el gran sacerdot es banyava dues vegades (Lv 16:4, 23, 24).

29 D'AGOST A 4 DE SETEMBRE

TRESORS DE LA BÍBLIA | 1 REIS 8

«L'oració humil i sincera de Salomó»

***w09* 15/11 9 § 9, 10**
Enriqueix les teves oracions mitjançant l'estudi de la Bíblia

9 Perquè Jehovà ens escolti, hem d'orar des del cor. Al primer llibre de Reis capítol 8 llegim que això és exactament el que va fer Salomó davant de les multituds reunides a Jerusalem per a la dedicació del temple de Jehovà l'any 1026 a. de la n. e. Salomó va orar a Déu després que l'arca del pacte es va col·locar al Santíssim i el núvol de Jehovà va omplir el temple.

10 Analitza l'oració de Salomó i fixa't en les mencions que fa del cor. Salomó va reconèixer que Jehovà és l'únic que coneix el cor de les persones (1 Re. 8:38, 39). Aquesta oració mostra que hi ha esperança per als pecadors que tornen a Déu amb tot el seu cor. Si un enemic capturés el poble de Déu, Jehovà escoltaria les seves súpliques si les feien amb tot el cor (1 Re. 8:48, 58, 61). Per tant, les nostres oracions han de sortir del cor.

***w99* 15/1 17 § 7, 8**
Aixequem les nostres mans amb lleialtat quan fem oració

7 Tant si estem fent una oració en públic com en privat, hauríem de recordar aquest principi bíblic important: hem de tenir una actitud humil quan orem (2 Cròniques 7:13, 14). El rei Salomó va ser humil quan va fer l'oració pública per a la dedicació del temple de Jehovà a Jerusalem. Tot i que acabava de construir un dels edificis més espectaculars que mai s'havia fet a la terra, va orar humilment: «És que Déu viurà a la terra? Si ni els cels, ni tan sols el cel dels cels, són prou grans per contenir-te, encara menys la casa que he construït!» (1 Reis 8:27).

8 Igual que Salomó, quan hàgim de representar altres persones en una oració pública, hem de ser humils. Amb el nostre to de veu podem demostrar humilitat, encara que no volem que soni tan exagerat que reflecteixi aires de superioritat moral. Les oracions humils no han de ser pomposes ni melodramàtiques. Han de dirigir l'atenció a Jehovà, no pas a la persona que està fent oració (Mateu 6:5). També podem demostrar humilitat amb el que diem. Si les nostres oracions són humils, no semblarà que estiguem exigint a Déu que faci les coses a la nostra manera. Al contrari, hem de demanar a Jehovà que actuï d'acord amb la seva voluntat. El salmista n'és un bon exemple. Ell va orar amb l'actitud correcta quan va dir: «Jehovà, salva'ns, si us plau, t'ho supliquem! Jehovà, dona'ns la victòria, si us plau!» (Salm 118:25; Lluc 18:9-14).

Perles espirituals

***it*-1 475 § 4**
Cel

L'afirmació de Salomó no vol dir que Déu no tingui un lloc específic on viure. Tampoc

significa que sigui omnipresent en el sentit que sigui literalment a tot arreu o a totes les coses. Això es pot veure quan Salomó, parlant de les oracions, va demanar a Jehovà: «Escolta-les des del cel, el lloc on vius». Aquest «cel» es refereix a la regió espiritual (1Re 8:30, 39).

© 2022 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania